

مقایسه منش و ابعاد آن در بیماران افسرده با و بدون سابقه اقدام به خودکشی

فاطمه زینالپور قطار*^۱، عباس ابوالقاسمی^۲

^۱گروه روانشناسی بالینی، واحد اردبیل، دانشگاه آزاد اسلامی، اردبیل، ایران

^۲گروه روانشناسی بالینی، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ایران

*نویسنده مسئول: فاطمه زینالپور

ایمیل نویسنده مسئول: F.zeynalpour@chmail.com

چکیده

هدف از انجام تحقیق مقایسه منش و ابعاد آن در بیماران افسرده با و بدون سابقه اقدام به خودکشی بود. جامعه آماری پژوهش حاضر شامل کلیه بیماران افسرده مراجعه کننده به مراکز بالینی شهر ارومیه در سال ۱۳۸۹ بود. نمونه پژوهش حاضر شامل ۹۰ نفر که ۶۰ نفر از آنها بیماران افسرده (۳۰ نفر با سابقه اقدام به خودکشی و ۳۰ نفر بدون سابقه اقدام به خودکشی) و ۳۰ نفر از افراد بهنجار بودند که از میان بیماران افسرده در مراکز بالینی شهر ارومیه به روش نمونه گیری در دسترس انتخاب شدند. از پرسشنامه سرشت و منش، پرسشنامه افسردگی بک و مقیاس خودکشی MMPI جهت جمع آوری اطلاعات استفاده شد. داده های پژوهش با استفاده از تحلیل واریانس چند متغیری و آزمون تعقیبی LSD مورد تحلیل قرار گرفتند. نتایج نشان داد که بین منش و منش (ابعاد آنها) در سه گروه مورد مطالعه تفاوت معنی داری وجود دارد. همچنین بین نمرات ابعاد خودراهبری، همکاری و خود فراروی بین سه گروه بیماران افسرده بدون سابقه اقدام به خودکشی، بیماران افسرده با سابقه اقدام به خودکشی و افراد بهنجار تفاوت معنی داری بدست آمده است. میانگین نمرات منش در "افراد بهنجار از بیماران افسرده بدون سابقه اقدام به خودکشی و بیماران افسرده با سابقه اقدام به خودکشی" بیشتر است و میانگین نمرات "بیماران افسرده بدون سابقه اقدام به خودکشی از بیماران افسرده با سابقه اقدام به خودکشی" به طور معنی داری بیشتر است.

واژه های کلیدی: منش، مداخله بالینی، بیماری